

[Mose Hansen.]

endog for dem, der benytter landbrugets råstoffer i deres produktion, kan monopolrådet finde ud af at fastsætte de rigtige priser. Jeg er af den opfattelse, at selv med en bemyndigelse til den højtærede landbrugsminister vil det blive meget vanskeligt at opnå en helt ud tæt ordning i hvert fald ved gennemførelse af loven om hjemmemarkedspriser på kød, flæsk, fjerkræ og æg.

Når det nu hævdes, at aftalen mellem landbruget og ministeren er brudt, vil jeg gerne rejse det spørgsmål, om tiden ikke er inde til for landbruget selv at forsøge uden bemyndigelseslov at fastsætte sine priser på hjemmemarkedet med ansvar over for monopoltilsynet. Landbruget burde vise, at det kan stå solidarisk i sin prispolitik lige så vel som andre organisationsgrupper i vort samfund. At der ville blive enkelte huller, mener jeg landbruget måtte se stort på og så søge så godt som muligt at stoppe eventuelle brist.

Da udvalget nu skal arbejde videre med lovforslaget, kunne der så ikke være anledning til, at udvalget drøftede det forslag, som professor Jørgen Pedersen gjorde sig til talsmand for i en kronik i Jyllands-Posten den 27. maj? Jørgen Pedersen var da inde på, at eksportpræmier indebar en mere hensigtsmæssig løsning af landbrugets økonomiske forhold, samtidig med at der i anvendelsen af eksportpræmier lå en vis produktionstilpasning til markedsforholdene. Dette sidste lægger jeg megen vægt på sker i forbindelse med støtteordninger til landbruget.

Når forbrugerne reagerer over for forhøjelsen af landbrugspriser, beror det som oftest på en fejlbedømmelse af forholdene. F. eks. vil jeg gerne nævne, at når brødet stiger, er det ikke på grund af brødkornspriserne, der ligger fast, men fordi alle andre omkostninger, der indgår i produktionen, stiger. Så vidt jeg kan beregne, udgør prisen i dag for den hvede, som landbruget må afregne for, kun ca. en sjettedel af den endelige pris for et franskbrød.

Jeg skal slutte med på mit partis vegne at beklage, at det ikke har været muligt at få lovforslaget om hjemmemarkedspriserne gennemført. Således som stillingen i dag er for landbruget, indebærer dette, at loven

ikke gennemføres, et væsentligt irritationsmoment.

Anders Andersen: Det vil vist ikke være unaturligt, om jeg som en af forligets deltagere i forhandlingerne i landbrugsministeriet fremsætter et par bemærkninger ved denne lejlighed.

Det kan vist godt siges, at det er en bemærkelsesværdig situation, man står over for i øjeblikket. Der føres forhandlinger i landbrugsministeriet, der træffes aftale mellem landbrugsministeren og det samlede danske landbrug, ministeren får dækning hos sine øvrige regeringskolleger til at fremsætte lovforslag om kornordning og hjemmemarkedspriser. Den højtærede landbrugsminister vil være klar over og vil vist heller ikke kunne underkende, at de forhandlinger, der blev ført i landbrugsministeriet, byggede på, at de to lovforslag var en samlet helhed og skulle gennemføres, inden folketinget blev sendt på sommerferie.

Det har naturligvis været lidt forbavsende, jeg tror at kunne sige for store dele af det danske landbrug, når man i de seneste dage eller i hvert tilfælde i sidste uge i bladene kunne læse, at socialdemokratiske regeringsmedlemmer førte forhandlinger med fagforbundene om, hvorvidt disse landbrugslove skulle gennemføres. Jeg tror at kunne sige, at det er en ganske enestående situation, vi her står over for. Man har ikke på noget tidspunkt, efter at der vel formodentlig er opstået vanskeligheder inden for regeringen, søgt kontakt med dem, som er forligspartnere i denne sag, nemlig dansk landbrugs repræsentanter. Jeg kan for øvrigt ikke rigtig forstå, at der, efter at den samlede regering har anbefalet to lovforslag til fremsættelse i folketinget, kan opstå vanskeligheder. Jeg må dog forudsætte, at når regeringen fremsætter lovforslag, har regeringen dækning inden for sine folketingsgrupper.

Jeg ved ikke, om denne opfattelse er rigtig, men hvis den er rigtig, virker det i hvert fald overraskende og forbavsende, at man efter lovforslagene fremsættelse må konstatere, at der ikke inden for regeringens folketingsgrupper har været grundlag for gennemførelse af bemyndigelsesloven. Der er måske grund til at pege på, at landbrugs-